

BASILEJ
Bořek Šípek

Švýcarská veřejnost se poprvé seznamuje s dílem českého designéra a architekta Bořka Šípkova. V nové basilejské galerii The Brass Chair je instalována kolekce jeho skla a nábytku. Šípkova prodejní výstava, která by mohla být i stálá, bude-li zájem, vznikla ve spolupráci s jeho pražským zastoupením. K vidění je zde mimo jiné například kolekce Arzenal – stolní sklo, talířky, misky a další cenově dostupné předměty – i kolekce 21 váz po 21 kusech nazvaná „21“, v níž některé kusy přijdou až na téměř 200 000 korun. Pětapadesátiletý Šípek, byl v 90. letech odpovědný za úpravy Pražského hradu.

BERLÍN
Fotografové z nových zemí EU

Úsměv prosím, tak se jmenuje výstava fotografií z deseti nových členských zemí Evropské

unie zahájená v Berlíně. Kolekce celkem 120 fotografií vystavených v budově Martina Gropia nedaleko Postupimského náměstí, bude publiku otevřena do 14. února. Vybraní fotografové pocházejí z různých generací, jejich snímky však mají jedno společné. Tvůrci propagují takzvanou metodu syrové fotografie, tedy zachycují skutečné nepřikrášlené scény každodenního života. Českou republiku zastupuje František Dostál.

BRUSEL
První světová válka

Neznámý voják nemusí být jen symbolem, ale také nadšeným fotografem, jak dokazuje v bruselském Pražském domě výstava 48 unikátních fotografií pořízených v zákopech a zápolí první světové války. Stovky dosud nezveřejněných záběrů na skleněných deskách i filmovém materiálu spočívaly desítky let ve sklepech, než se alespoň část dostala před zraky veřejnosti, nejprve bruselské. Možná se ale tento

rok výstavy Pěšky první válkou dočká i Praha. Snímky zachycují nejen válečné scény, ale hlavně běžný život vojáků na italské a ruské frontě. Jejich autorem je neznámý voják, který byl asi architektem a sloužil u ženijního vojska. Fotografoval pro sebe a regiment. Výstava potrvá do konce ledna.

LUSAKA
Emil Holub

S životem a dílem významného cestovatele Emila Holuba se mohou seznámit návštěvníci Národního muzea v zambijské Lusace, kde byla zahájena výstava Emil Holub – česko-rakouský cestovatel jižní a střední Afrikou 19. století. Expozice bude otevřena do poloviny ledna. Výstavní panely prezentující život a dílo Emila Holuba byly pro tuto expozici doplněny exponáty ze stálé sbírky Národního muzea a také výtisky prvních vydání Holubových cestopisů a knih o něm vydaných v češtině, angličtině a němčině. Jsou

zde i mapy (Viktoriini vodopády, řeka Zambezi) a kopie Holubových kreseb z pomezí Zambie, Zimbabwe a Botswany.

STARÝ SMOKOVEC
Otakar Štáfl

V nejstarší budově na území Vysokých Tater, ve Vile Flóra ve Starém Smokovci, je k vidění výstava věnovaná vzpomínce na českého malíře Otakara Štáfle. Ten proslul jedinečnými obrazy Vysokých Tater; mnohá jeho díla dodnes zdobí i hotely po celých Tatrách. Expozice představuje průřez jeho celoživotním dílem; zahrnuje obrazy s tematikou Tater, ale také jeho plakáty či ex-libris. Štáfl, který prožil zhruba dvacet let na Slovensku, představují kurátory výstavy jako symbol česko-slovenské vzájemnosti. Ze Slovenska Štáfl odešel v roce 1938; spolu s manželkou zahynul koncem druhé světové války při bombardování Prahy. Výstava potrvá do 15. února.

VÝSTAVA V LONDÝNĚ**Manet: Tvář v tvář**

Bar ve Folies-Bergere, Édouard Manet, 1881 až 1882

Snídaně, olej, Édouard Manet, 1868

Jedna z mnoha londýnských galerií, neprávem někdy trochu opomíjená Courtauld Institute of Art Gallery, připravila komorní výstavu obrazů Éduarda Maneta (1832 – 1883). Podle renomované výtvarné kritičky Laury Cumming je to v současnosti „nejvíce fascinující expozice v britské metropoli, i když je zároveň nejmenší“. Obsahuje totiž „jen“ dvě plátna jednoho z největších malířů 19. století: Snídaně (známá též jako Snídaně v ateliéru) a Bar ve Folies-Bergere.

První vznikl roku 1868 na vrcholu malířova výtvarného života a je nyní majetkem mnichovské Neue Pinakothek. Druhý namaloval v letech 1881 až 1882, tedy pouhý rok před svou smrtí. Patří k chloubám londýnské galerie. Byl jedním z posledních velkých Manetových pláten. Přestože oba oleje dělí téměř 14 let, mají mnohé společné. Například obdobnou rafinovanou kompozici či prvky zátiší. Stejný je rovněž zádušný výraz obou ústředních postav. Je v nich naplnění Manetova uměleckého směřování, vyjádření baudelairovského vědomí, že „umění v moderní době ještě není mrtvé. Tím, že se týká své doby a jak se jí týká, ji přesahuje.“

Nápad na uspořádání výstavy vznikl před pár lety v hlavě profesora Johna House, kurátora této miniexpozice, při jeho návštěvě v Mnichově. „Řekl jsem si, že tato dvě plátna musí, alespoň na čas, viset spolu.“ Naposledy byly tyto dva obrazy na jedné výstavě, nikoli však v jednom sálu, na Manetových retrospektivách v Paříži a New Yorku v roce 1983.

Pokud by se nabídka dvou Manetových pláten zdála někomu malá, může obdivovat stále sbírky galerie, která má vynikající kolekci impresionistů a postimpresionistů i starých italských a holandských mistrů. Mezi jejími poklady je rovněž skica ke Snídaní v trávě, jednoho z nejslavnějších Manetových obrazů.

Vstupné na výstavu i do stálých sbírek Courtauld Institute of Art Gallery činí 5 liber, v pondělí od 10 do 14 hodin je vstup zdarma. Galerie je otevřena denně od 10 do 18 hodin. Expozice Manetových obrazů bude v Londýně přístupná jen do 9. ledna, ale od 20. ledna do 10. dubna bude k vidění v Mnichově.

(jb)

www.courtauld.ac.uk